

OVERDENKING VAN BR. G.OVERDUIN, TE SLIEDRECHT.

"Die deze dingen getuigt, zegt: Ja, Ik kom haastiglijk. Amen. Ja, kom, Heere Jezus!"

Openbaring 22:20.

Geliefde broeders en zusters, veraf, of als gemeente bij en met elkander: Vrede! en dat in zulk een tijd als deze is.

Nog heeft de Heere ons op aarde gelaten. Vandaar dat wij de pen opnemen om, als naar gewoonte, en gedreven door de liefde tot u, deze overdenking te schrijven. De Heilige Geest gebruike het tot onze vertroosting, zodat Zijn Naam alleen geprezen zij.

Wij vinden in de tekstwoorden ten eerste een wonderlijke en zoete vertroosting. Ten tweede een sterke versterking van het dierbaar geloof (Amen). Ten laatste een onuitsprekelijk verlangen (Ja, kom, Heere Jezus).

De Koning weet wel wat Zijn schapen zijn: Dom, weerloos, afhankelijk van de goede Herder, dwaalziek, weglöpers.

Wel de weg kwijtraken, maar nooit van zichzelf hem terugvinden.

Maar Hij, die deze dingen spreekt, zegt: En die het hoort, zegge: kom! Wie horen dan? De doden zullen horen de stem van de Zoon Gods. Woorden van enkel genade! Die dorst heeft kome, en de grote Herder leidt ze aan de fonteynen des levende waters. Die wil, neme het water des levens om niet. Als je in het natuurlijke dorst hebt en je krijgt een glas water, dan neem je dat met beide handen aan. Zo ook met deze dierbare Zaligmaker.

Ja, mijn ziel dorst naar de Heer',

God des levens, ach, wanneer
zal ik naad'ren voor Uw ogen?
In Uw huis Uw Naam verhogen?

't Kan zijn dat iemand zegt: Ik ben bang. Mijn zonden zijn zo veel en zwaar... Nu, beste lezer, Hij, die deze dingen getuigt is degene waar de dichter van zong;

Halleluja, lof zij het Lam!
Die onze zonden op Zich nam.
Wiens bloed ons heeft geheiligd.
Die dood geweest is, en Hij leeft.
Die 't volk, dat Hij ontzondigd heeft,
In eeuwigheid beveiligt.

Hij, die alles op Zich nam, komt haastig. Toen Hij nog op aarde wandelde riep Hij Matthéüs: Volg Mij! Matthéüs was ook geen beste! Ziet ze komen...de lammen, melaatsen, kreupelen en doden. Even wachten, dragers. Moeder kreeg haar zoon terug van Hem, die een Man der weduwen is.

Ik delg uw overtredingen uit als een nevel en gedenk ze niet. Weg, met al onze zonden. Wij wilden God van de troon dringen. Wij hebben de duivel geloofd. Daar hangt zo'n moordenaar. Wat hoorde hij daar op Golgotha? Vader, vergeef het hun: want zij weten niet wat zij doen. Nadat de moordenaar zijn medemoordenaar had voorgehouden hun beider zonde, en Christus had verheerlijkt, richtte hij zich tot Zijn Zaligmaker. Heel bescheiden vraagt hij: Heere, gedenk mijner, als Gij in Uw koninkrijk zult gekomen zijn. De Heiland zeide tot hem: Voorwaar, zeg Ik u: Heden zult gij met Mij in het Paradijs zijn.. De moordenaar heeft het gezien en gehoord. Onbegrijpelijk genadewonder: 't Licht der heerlijkheid ging onder. Mijn God, Mijn God! Waarom hebt Gij Mij verlaten. Opdat de moordenaar, en allen die

Zijn verschijning hebben liefgekregen, tot God zouden genomen worden, en nimmermeer van Hem verlaten worden. Als de zonde u werkelijk benauwt..prijs dan deze Koning. Hij is van Israëls God gegeven..

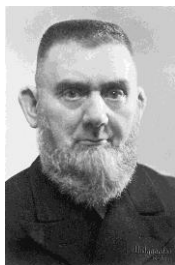
Ik kom haastiglijk....Dit ziet op Zijn wederkomst. Maar het gebod is zeer wijd, en de Koning legt het verlangen naar Zijn komst in de harten van ellendige zondaren. Dan is het verlangen bijkans een heimwee naar de hemelse bloedbruidegom. Hier reeds zien wij, door het geloof, iets van Zijn milde handen en vriendelijke ogen. Door een spiegel in een duistere rede. Maar eenmaal van aangezicht tot aangezicht.

Terwijl ik dit schrijf, denk ik aan m'n nu zalige vader. Een paar maanden vóór zijn dood was ik bij hem. Hij was toen nog gezond. Vader vroeg mij of ik een versje met hem wilde zingen. Graag! Hij speelde psalm 108:1 en we zongen uit volle borst:

Mijn hart, o hemelmajesteit,
Is tot Uw dienst en lof bereid.
'k Zal zingen voor de Opperheer;
'k Zal psalmen zingen tot Zijn eer.
Gij, zachte harp, gij schelle luit,
Waakt op; dat niets uw klanken stuit;
'k Zal in de dageraad ontwaken.....

Toen zweeg het orgel, en het hoofd van m'n vader rustte, terwijl hij het uitsnikte, op het orgel. Zo'n heimwee! Zo'n verlangen. Wat een troost: Ik kom haastelijk. Amen..dat is waar en zeker.

Zo maakte ik een klein uitstapje, want ik geloof, dat die troost ook voor hen is, die worden ingezameld vóór de toekomst van Christus. Maar ik wil nu nog iets schrijven over de door-

luchte toekomst des Heeren. Ook hier geldt het "Amen" des geloofs. Hij komt gewis, haastig en onverwacht.

"Maar de dag des Heeren zal komen als een dief in de nacht, inwelke de hemelen met een gedruis zullen voorbijgaan, en de elementen branden zullen en vergaan, en de aarde en de werken die daarin zijn, zullen verbranden".

(2 Petrus 3.)

De rechter staat voor de deur. Johannes schrijft: Kinderkens, het is de laatste ure.. De Koning zelf zegt dat Zijn komst zo snel zal zijn als de bliksem. Ik kom haastelijk! Wel gebeuren nog vreselijke dingen op deze wereld. Slag op slag treft de om onzentwil vervloekte aarde..steeds sneller, steeds harder, totdat de laatste slag valt.

Het ligt mij niet om te verhalen wat allemaal geschied is. Kerstfeest, oud of nieuwjaar, hebben op zichzelf geen betekenis. 't Kan best zijn dat je op 25 augustus vrolijk zingt: Was dit Kindje niet geboren; dan was ik gewis verloren. En dat je op 25 december meer erg hebt in je kerstboutje..en op oude-jaarsavond in je olieballen en nieuwjaarsdag in je borreltje. Maar tot roem van Gods genade wordt ook in deze laatste maand het Evangelie verkondigd, onverhinderd. Dan heeft toch deze laatste maand een bijzondere zegen van God: Ik zal ze verheugen in Mijn bedehuis. Welgelukzalig zij, die ook alle andere zegeningen zien komen uit de dure prijs van onze Heere en Zaligmaker. Dies vertelt men in ons land. Al de wonderen Uwer hand.

Nog even wil ik wijzen op wat de Koning zelf gezegd heeft en waar wij midden in leven..Oorlogen en geruchten van oorlogen..aardbevingen op verschillende plaatsen..pest..hongersnoden..

grote overstromingen, mede door de orkanen die over deze wereld razen. Ja, Ik kom haastelijk. Amen. Weest getroost, het is maar kort, en Ik maak alle dingen nieuw. En temidden van dit alles: Ja, kom Heere Jezus! Verlangend zien wij, naamloze ellendelingen, uit naar U. Verlost van alle zonde, ziekte en pijn. Verlost van alle vijanden van U en ons. U zult ze verpletteren onder onze voeten. Geen klacht meer over: Ik, ellendig mens. Geen tranen meer over de verharding, soms zelfs van die ons lief en dierbaar zijn..kinderen en kleinkinderen. Mijn geroep uit angst en vrezen. Klimt tot God, het Opperwezen. God, die in mijn ongeval. d' Oren tot mij neigen zal.

Straks is die klacht voor eeuwig verstomd. Hun blijdschap zal dan, onbepaald, ten hoogste toppunt stijgen.

Kom, jongens en meisjes..wat geeft de duivel je? Hij zegt: Je bent bij mij vrij. Maar dat betekent dat je gebonden bent en dat steeds je ondergang dreigt. Satan is een mensenmoordenaar en een leugenaar. Bij hem heb je rust noch vrede. Hij eist je lichaam op voor de zonde, zodat je gezondheid wordt verwoest. Ten laatste loopt die weg naar het eeuwig verderf. De troost is er.

Maar wat zal die grote dag van Zijn komst zijn? Een dag, vol verschrikking en een dag vol verwikking. De Heere zelf moge, naar Zijn eeuwig Trouwverbond, u van uw doodlopende weg leiden op de enige goede weg: Jezus.

Nu ga ik eindigen. M'n kromme vingers gaan het begeven. De grote God, die eeuwig leeft, sterke uw herder en leraar, en geve hem ook in het nieuwe jaar de kracht des Geestes. Die Geest verheerlijkt Jezus Christus, de gekruisigde Zaligmaker. En dat woord des kruises, dat onder

